

Hễ Tham Nhũng là Giết thì Còn Đâu Cán Bộ!

Nguyễn Văn Nghệ

Cuối bài viết “Căn bệnh tham nhũng ở Việt Nam hiện nay đã nhập lý” của tôi có viết:

“Muốn chữa trị tuyệt gốc căn bệnh tham nhũng hiện nay, phải chấp nhận đau đớn một lần. Người xưa nói: *“Cát ung tuy thống, thắng ư dưỡng độc”* (Xẻ mụt nhọt tuy đau, còn hơn nuôi dưỡng nọc độc). Tuân tử nói: *“Nguyên ác bất đãi giáo nhi tru”* (Kẻ đứng đầu tội ác không cần dạy dỗ, mà giết đi)”.

Nhiều độc giả sau khi đọc xong bài viết đã có nhiều ý kiến trái chiều nhưng tựu trung chia thành hai phe:

- Một phe chủ trương: Bắn một người răn vạn người.
- Một phe chủ trương: Hễ tham nhũng là giết thì còn đâu cán bộ làm việc!

Với suy nghĩ: Hễ tham nhũng là giết thì còn đâu cán bộ làm việc! thì quá bi quan cho việc chống tham nhũng. Suy nghĩ như vậy thì hóa ra, hiện nay cán bộ đảng viên nào cũng tham nhũng hết cả hay sao? Thế thì “thậm cấp chí nguy” cho đất nước Việt Nam thân yêu. Đất nước ta chuẩn bị “xhcn” (xuống hố cả nước)! Chẳng lẽ cả nước Việt Nam chỉ có những đảng viên mới làm cán bộ viên chức được hay sao?

Có biết bao công dân Việt Nam **yêu nước nhưng không yêu chủ nghĩa xã hội**, tốt gấp vạn lần đảng viên, sao chúng ta không sử dụng những con người ấy làm cán bộ viên chức để kiến tạo một nước Việt Nam hùng mạnh về mọi mặt.

“Người tài đức có đặc điểm giàu lòng tự trọng, nhưng trung thực thủy chung...trong hoàn cảnh nào cũng lấy đất nước, dân tộc, quê hương làm mục đích cố gắng phục vụ, cho nên làm nhân sự mà có trong tay những người tài đức thì xét góc độ khía cạnh nào cũng là điều tốt cho dân cho nước. Là người ngoài Đảng, việc họ có quan điểm việc này việc kia khác biệt là điều bình thường. Người tài đức ngoài Đảng mặt khác là động lực cạnh tranh để cán bộ đảng viên nhìn vào mà phấn đấu rèn luyện”[1].

Hiện nay trong bộ máy Đảng và Nhà nước có rất nhiều cán bộ đảng viên thuộc loại **“ngụy quân tử”**. Theo tác giả Trúc Nguyễn đó là loại “đồ” mà không “chín”. **Loại “đồ” mà không “chín” luôn sử dụng thủ đoạn “chụp mũ” những người liêm chính đã vạch ra lỗi của mình.**

Đại biểu Trương Trọng Nghĩa đã phát biểu trong phiên thảo luận kinh tế - xã hội, ngân sách tại Quốc hội chiều 15.6.2020:

“Mỗi khi người người dân phản ứng với chính sách hành động của chính quyền, cán bộ công chức phải tự vấn, tự kiểm vì sao lòng dân không đồng thuận, đừng vội quy kết họ là thế lực thù địch để đối phó... Không mượn bóng ma của các thế lực này để công kích những người góp ý cho mình, dù đó là dân thường, doanh nghiệp, trí thức hay đại biểu dân cử”[2].

Loại “đồ” mà không “chín”: *“Đích thị là kẻ cơ hội, kém cỏi... nếu để họ luồn lách rồi leo lên cao thì chỉ có một con đường đưa đất nước vào chỗ lụn bại, nên phải kiên quyết thanh lọc, loại bỏ”*[3].

Gương mặt “đồ” mà không “chín” trong cán bộ đảng viên mà nhiều biết tới nhất là Cựu Bộ trưởng Bộ Thông tin & Truyền thông **Trương Minh Tuấn**. Khi đương chức, **y đã tham nhũng nhưng lại viết sách dạy đời!**

“Câu nói **“đừng thấy đồ mà tưởng chín”** của Tổng Bí thư, Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng trong bối cảnh bây giờ còn mang nghĩa là một lời cảnh báo: *“Đừng nhân danh Đảng, nhân danh chế độ mà làm việc phạm pháp rồi nghĩ là được bao che...”*

Cái lò chống tham nhũng đã, đang, và sẽ tiếp tục nóng thời gian qua và sắp tới sẽ mình chứng nhận định”[4].

Nhìn thấy “cái lò chống tham nhũng đã, đang và sẽ tiếp tục nóng” làm tôi nhớ đến câu chuyện trong Kinh Thánh về “Người thiếu phụ phạm tội ngoại tình”. Bọn Phariseu dẫn đến trước Đức Jêsus và nói:

“Theo luật Do Thái thì kẻ phạm tội ngoại tình sẽ bị ném đá, còn Thầy thì sao?”

Sau khi bị hỏi thúc tới, Đức Jêsus mới nói:

“Ai trong các người sạch tội hãy ném đá chị này trước đi!”

Nói rồi Đức Jêsus tiếp tục cúi xuống lấy tay viết trên mặt đất.

Trong lúc ấy bọn Pharisêu tự vấn lương tâm và thấy mình cũng chẳng sạch chút nào nên họ rút lui từ từ, bắt đầu từ người lớn tuổi nhất cho đến người ít tuổi nhất. Đức Jésus ngược lên và thấy chỉ còn một mình thiếu phụ, Ngài hỏi:

- “*Những người kết tội chị đâu cả rồi?*”

Thiếu phụ đáp:

- “*Họ đã bỏ đi hết cả rồi!*”

Đức Jésus nói:

- “*Phần ta, ta không kết tội chị, chị hãy về đi và đừng phạm tội nữa!*”

Trước khi “đốt lò” chắc người “thợ cả”, đốt lò đã tự vấn lương tâm và thấy mình tinh sạch chẳng chút bợn nhơ nên mới dám ra tay “đốt lò” như vậy! Đốt lò mà mà chỉ đốt củi nhánh, củi nhóc thì làm sao lò nóng lên được? Phải đốt củi gốc thì lò mới rực nóng lên. “*Nhược dục trị tội, đương trừ nguyên ác*” (Nếu muốn trị tội, nên diệt trừ mấy tên gian ác đứng đầu – Tam quốc diễn nghĩa- Hồi thứ ba).

Nguyễn Văn Nghệ

Diên Khánh - Khánh Hòa

Chú thích:

[1][3][4] <https://baohaiduong.vn/cung-ban-luan/van-dung-cau-dung-thay-do-ma-tuong-chin-vao-cong-tac-can-bo-141092>

[2] <https://plo.vn/thoi-su/nhung-phat-ngon-day-song-o-nghi-truong-tuan-qua-919107.html>